

AMICS DE LA SARDANA

de l'agrupació excursionista talaia

ABRIL DE 1972

VILANOVA I LA GELTRU

● Audicions pel mes d'abril

FESTA DE SANT JORDI

Com cada any, patrocinada per la Caixa d'Estalvis del Penedès, organitzem l'audició de sardanes, a la Plaça de la Vila, a les 12 del migdia, a càrrec de la Cobla «Melodia» del Vendrell.

FESTA MUNDIAL DE LA SARDANA

Diumenge dia 30. Serà celebrada, a la Plaça de la Vila, amb una audició de sardanes, a càrrec de la Cobla «Inspiració» de Sant Sadurní d'Anoia. Creiem que, com l'any passat, hi haurà també elecció de la Pubilla, proclamada per la primera autoritat i homenatjada per la Corporació municipal, cosa que va resultar tan agradable i tan elogiada per tots.

LA SARDANA: BALL TEOLÒGIC

La gran virtut de la sardana, davant la qual totes les altres desapareixen o resten molt minvades rau en el fet d'ésser una dansa teològica cent per cent. Avui, quan, producte d'un arrenjament a les realitats naturals, el món sembla que no troba altre adéu que el confort, l'individualisme, el desinterès per les empreses collectives, autènticament comunitàries, és quan a casa nostra es manifesta l'increment de la mística sardanista que indaga el perquè de la sardana, com aportació de l'humanisme català al llegat universal.

Què vol dir ball teològic? Sempre que un grup humà treballa per la unió, per anar a la conquesta d'unes premisses que interessin a tots, és que sap flairar el camí que l'ha de portar a la salvació i en té consciència.

Mota gent de casa nostra, joves i madurs, i infants, es donen a la sar-

dana perquè —si bé a vegades no és prou conscientment— l'esma els diu que allí es respira la santa harmonia i que la gran rodona els agermana, els empeny a ésser una sola cosa: homes concrets d'un país concret.

Amb la sardana, tots, uns donant-se físicament les mans, altres com espectadors, espiritualment, estimen i avancen. Fixeu-vos-hi quan veieu aquestes rotllanes de noiets i noietes que comencen l'adolescència, o unes altres formades per joves i noies que van traient el cap a les responsabilitats de la vida, o les de més enllà on tot és gent granada, alguns vells ja, però amb el cor jove. O, fixeu-vos que això rarament es dona, puix que els petits vaillets, el jovent, els matrimonis primerencs, els jaïos, tots, es barregen. Es tot un poble que balla. Tothom s'hi sent criat. No veieu la parella jove amb el fillet al mig com punteja! No veieu

com una rossa tendra es posa al costat d'un avi destre i filabarquí, de saltironeig agosarat!

Tot això no seria possible si no hi hagués un mòbil invisible que els empenyés a ésser-hi, amb el desig de mostrar a la llum de la plaça pública la pregonesa de bondat i de bellesa que porten dins.

Amb la sardana ens estimem, estimem el nostre ésser col·lectiu. Es un signe. Es un instrument. Es un detall. Perquè l'amor, quan és autèntic, busca el detall, l'engruna, que és on és viscuda la finesa, la gentilesa, les ganes de l'amor.

Abans que res, en tota la vida de l'home, el que cal és estimar. Després, l'avançament és segur. I l'avançament, ell sol, ja és la salvació. Perquè qui estima ja ho ha fet tot. Vinguí el que vingui. Per això és la dansa bella: per molts motius, artístics, musicals, coreogràfics, però, principalment, pel motor que l'impulsa, que ens llança. Quan ballem, els creients sabem que Déu somriu, perquè amb la sardana, escola de la convivència, aprenem a estimar-nos uns als altres. Es la més alta i profunda teologia social. Si en els horitzons invisibles, mentre homes i dones vibren al so de la sardana, no hi hagués el somris de Déu, seria la prova que Déu no existeix, perquè aquests homes i dones, sense saber-ho, sense proposar-s'ho, però portats per un deler net i alt, busquen l'adoració i la pregària, enmig precisament d'altres homes i dones en comunitat.

L'escriptor Esteve Fàbregas, en la «Llicó Magistral» que donava a Lloret de Mar l'any passat, sustentava que la sardana, a més d'esplai, fe, servei, actitud social, és una forma d'oració, un mitjà de pregària: I conclouia «Qui sap si algun dia angoixós per la nostra terra o pel món sencer; qui sap si, en circumstàncies extraordinàries, pel triomf d'una causa justa, per l'èxit d'una missió elevada,

no podríem teixir piadosament —la música suau, la rotllana gairebé immòbil— una **Sardana Perpètua**, tot rellevant-se les colles durant dies i nits, si cal, com una llàntia viva, encesa, davant la Verge, per un món millor».

Imatge bellíssima però tràgica, digna de l'Antic Testament, d'una anella que balla sense remor, sense gairebé moure's, fent torns, portats per les melodies de tantes sardanes dites quasi a cau d'orella, que han estat escrites de genolls i amb llàgrimes als ulls, convertits el punteig i els braços enlaire en pregària delegada de tot un poble que implora gràcies absolutes. Recordem que Jesús diu ben clar en l'Evangeli que hi ha mals, els grossos, que només es treuen amb oració i sacrifici. Però nosaltres, insensats, busquem altres camins. I ací estan els resultats, funestos. No ens recorda la imatge lloretenca la gran figura de Moisès quan li aguantaven els braços per tal que no defallís i les comandes al cel fossin oïdes?

Sí; fem-ho entre tots; que el nostre dansar comunitari tingui el do del desig de tota cosa bona per a tots nosaltres, per al nostre poble tot i per al món sencer, que tot plegat no és altra cosa que pregària. Fem, tot ballant, que les nostres mans esteses, agafades amb les del veí, puguin tenir una major fortalesa de desig que quan enllacem les pròpies en la pregària individual. I si algú, viu, em diu que tot això és poesia fallaç, fruit d'un somniatruïtes, que el que cal és posar-se a la feina i deixar de pretendre tocar els núvols, li diré que aquest joc de paraules el saben manejar a la perfecció tots els retrògrades d'aquest món, es vesteixin com es vesteixin, de la banda que siguin però que les grans tasques, fecundes i duradores, sempre han vingut d'homes que han muntat en el seu cervell una teoria vàlida, a prova de bomba, in-

PREGÀRIA

Pregària comunitària de comiat a la Verge llegida en el XX Aplec de la Sardana a Montserrat, de juny de l'any passat, organitzat per l'Obra del Ballet Popular:

De la vida i de la mort
deu-me sempre l'hora clara;
feu-me viure sense tara;
feu que mori sente tort.

Vós, Senyora, que teniu
tant d'Amor a vostra falta,

(Ve de la pàgina anterior)

capaç de trontollar davant la més groixuda escomesa, i el seu cor ha bategat, il·lusionat, per tot allò de noble a què pot aspirar l'home. Després..., després vindrà l'afegitó, les arrels del qual el trobareu en l'estimació a les nostres coses. Llavors, quan estimeu la sardana com a professió de fe, com una actitud social, com un servei, com un himne, com un missatge, i també com una oració, sabreu adonar-vos que al mig de l'anella hi ha, invisible però potent, un braser, una flama, la mateixa flama que escampa pels serrats i arran del mar la bona nova d'una feina que no finirà mai perquè sempre tindrem necessitat d'ésser més homes, millors ciutadans, senzillament catalans.

Xavier Garcia

que qui plora compadiu,
que acollíu l'ànima calda,
feu que tingui el dolç conhort
de saber Qui al món m'empara...
De la vida i de la mort,
deu-me sempre l'hora clara!

Veu's aquí l'immens delit
que a la lluita em duu a tota hora:
molt d'amor a dintre el pit;
foc per dins i foc per fora;
Foc sagrat que em fa tan fort.
Verge bruna, Verge clara,
feu-me viure sense tara!,
feu que mori sense tort!

Josep MIRACLE

Tant de bó que tots els sardanistes i els catalans tots sapiguéssim invocar així la Mare nostra, per tal de rebre'n l'esperit de lluita per la justícia, plens d'amor i de foc, vivint i morint enmig de la claror.

Pensem-hi el dia 27, el Gran Dia de la Mare de tots els que vivim sobre aquest clap de terra.

La tria d'una llengua representa, conscientment o no, unes tries més profundes, vinculades a ella, però que la transcendeixen.

JOAN FUSTER

President: Manuel Prats

Secretari: Joan Buñ

Vesteixi Jove
amb personalitat

J. Poch

Està de moda

**CASA
ANDREU**

Discs - Guitarres
Articles musicals

Sant Sebastià, 24
Tel. 893 07 70

MIRIM

Articles de pell i skay
Bosses - Cinturons
Carteres - Bitlleters
Maletes - Estoigs
Guants - Moneders
Articles de regal

**Gral. Mola, 11
Tel. 893 21 45**

CAMISERIA

CALSERRA

**Gral. Mola, 28
Tel. 893 27 92**